ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἶς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰὼβ τὸν πολύαθλον, ἀρεταὶς καὶ λόγοις, καὶ τοὶς θείοις ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοὶς ἀτυχήμασι, διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμπτος, καὶ παντὸς ἀπεχόμενος, Ἰὼβ κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαϊσμένος, ταὶς ἀρεταὶς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβεία καταλαμπόμενος, διὸ σὲ μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰὼβ τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας, διὸ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίω παρίστασαι.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἐν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ οὗ διήμαρτες, τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης καρτερώτατος, Πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἐξεδύσω, καὶ ἀφορήτοις μώλωψι τῶν ἰχώρων καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέβαλες, ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενον, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Τοῦ δικαίου σου Ἰὼβ τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ ἕτερον

Κατεπλάγη, Ἰωσὴφ

Κατεπλάγη ἀληθῶς, ἅπας ἀγγέλων ὁ χορός, καὶ ἀνθρώπων ὁ ἑσμός, ἔφριξε δίκαιε ἰδών, τὴν ὑπεράνθρωπον ὄντως ὑπομονήν σου. Ὅθεν καὶ ἡμῖν τύπος δέδοσαι, τοίς θλίψεσι τοῦ βίου ἑκάστοτε, χειμαζομένοις κρίμασι Κυρίου, καὶ πειρασμοὶς περιπίπτουσιν, Αὐτὸς γὰρ εἶπεν, ὁ ὑπομεῖνας, μέχρι τέλους σωθήσεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰώβ.
Ποίημα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, οἱ δὲ Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδὲ νοὺς βροτῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου ἡ γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβὴ ἀληθινὸν ἄμεμπτον ἔφη, ὅθεν σοὶ συμφώνως βοῶμεν, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχερὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσταλαίσας κατερράγη, δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἁγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων σὲ τάξεις γεραίρουσι, τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προελθόντα καθορῶντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Μένεις ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλούτου στερούμενος, ἀναμέλπων, Εὐλογημένον, τοῦ Κυρίου μου τὸ ὄνομα.

Ὕλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλοῦτον καὶ πενίαν, δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἑπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ῥήσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τὸ ἀρχεγόνῳ, ὁ ἀρχέγονος ὄφις σοί, ἀλλ' ἐφεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Τὴν ὡραιότητα

Ἰὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον, στῦλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον

Ἱκανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμπνους, καὶ εἴκων ἀρετῆς, Ἰὼβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη, οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀθλοθετεῖ σοὶ γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητά, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ἰὼβ παμμακάριστε.

Θεραπεύει σοὶ τὸ εὔτονον, καὶ καρτερικὸν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἐδὲμ ὑπάρχον παραβάσεως, ἴαμα Ἰὼβ παμμακάριστε.

Λογισμῷ κρίνων τὸ ὅσιον, ἀνεμελῴδει ὁ Ἰώβ, ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου, τὰ ἀλγεινὰ γενναίως οὐχ ὑποίσομεν; Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὕμνον σοὶ κραυγάζομεν, Χαῖρε προστασία τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς

Οἱ παρακλήτορες πρίν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοὶς τραυμασί σου ἄλγος, πλείονάς σοὶ ἔπλεξαν, τοὺς στεφάνους, Ἰὼβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρθης, Ἰὼβ ἄμεμπτε.

Ἀκαταγώνιστον σύ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον δειμάμενος, γενναίως ἔφερες Ἔνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοὶ Παρθένε, Χαῖρε Μῆτερ ἄχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'

Ἐβόησε, προτυπῶν

Ξενίζεται, ἀκοὴ ἐντρυφῶσα τοὶς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε καὶ διδάξαντος θείω ἐν Πνεύματι.

Ἰώμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, Ἰὼβ ἔνδοξε.

Ὁ βίος σου, εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφηνε, διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰὼβ μετέβηκας.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὤφθης πανένδοξε, Θεοῦ θεράπον γνήσιε, καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερία Ἰὼβ πολύαθλε, ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνούμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Οἶκος

Ὁ τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσατο, ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰὼβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον, θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον, Διὰ τούτό σε Ἰώβ, ἐν ψαλμωδίαις τιμῶντες ἅπαντες, ὑμνούμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Προφήτου Ἰώβ.

Στίχοι

- Εἰ καὶ θανῶν, ἄληστος ἀνδρείας πέτρα,
- Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψει σὲ τὴ λήθης πέτρα;
- Ἕκτη Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σεραφείμ, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Δομποῦ

ἀσκήσαντος.

Στίχοι

- Λιπὼν Σεραφεὶμ τὸν κάτω καὶ τοὶς ἄνω,
- Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφεὶμ χῶρον.
- Ἤλατ' ἄημα ἔνθεν Σεραφεὶμ οὐρανίων ἐς πόλον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα οἱ ὅσιοι Μάμας, Παχώμιος καὶ Ἰαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δημητρίων τοξευόμενος τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσιρος καὶ θερινὸς ξίφει τελειοῦντα.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δονᾶτος τοξευόμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει τελειοῦται.

Τελεῖται δὲ τῶν εἰρημένων ἁγίων ἡ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείω αὐτῶν τῶ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρω.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Νομίμων ἄγευστος ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν τε καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰώβ, δι' ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας, μελωδῶν, Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, ὡς χοῦν λελόγισαι χρυσόν, τῶ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος, Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἕλκει σὲ παίσας πονηρῶ. καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν δικαίων δυσμενής, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε, μελωδῶν δὲ ἐκραύγαζες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικὸν

Λόγον καὶ Πνεῦμα ἐκ Πατρός, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογοῦντες εὐσεβῶς, οἱ θεόφρονες πίστει βοήσωμεν, Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοὶς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν σε, ὡς μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου

Πανηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις ὁ χορός, τῶ θεσπεσίω συμμέλπων Ἰώβ, διὸ καὶ ἀνακράζων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδιπλασίασέ σοὶ τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης, θεόφρον Ἰώβ, διὸ κραυγάζεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ Ἰχῶρες τῆς σαρκὸς Μακάριε βρύουσι τοὶς μελωδοῦσιν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία, ἐναμβρυνονται τὴ βιοτή σου Μακάριε, λαμπρὸς φανεῖς γάρ, διὰ πάντων κραυγάζεις, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀπορρήτω λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τὴ οἰκουμένη, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὶς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Εὔα μὲν τῶ τῆς παρακοῆς

Ἰὼβ μὲν τὴ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται, σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέφανον, διακενὴς γὰρ ἐλπίσας ἠσχύνθης Σατάν, μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

Ὡς θέμις ἀνθρώπω κατιδεῖν τὴν δόξαν σου, κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβω κραθεὶς καὶ εὐλαβεία, ἐβόησεν Ἰὼβ λίαν ἔντρομος, Σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριος, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σὲ ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ ταμεῖα ἐπουράνια, σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰὼβ θεράπον Κυρίου μακάριε, ὅθεν ὁ πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη, διὸ ὧς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σὲ Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς θεόπαιδος.

Ὁ Εἱρμὸς

«Εὔα μὲν τῶ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῶ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῶ κόσμω τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλαριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.